

Pekka Pajunen

Various Artists Vol 2

Pekka Pajunen

**Various Artists
Vol 2**

2014

© 2014

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978- 952-286-909-8

Sisällysluettelo:

Aluksi	7
Aknestik – Suomirokkia	10
Bon Jovi – Lost Highway	25
Boomtown Rats – I Don't Like Mondays / Rat Trap	33
Hanoi Rocks - 11th Street Kids	42
J. J. Cale / Eric Clapton - Cocaine	45
Janis Joplin – Me And Bobby McGee	54
Police – Roxanne	64
Rednex – Cotton Eyed Joe	67
Richard Berry / Kingmen – Louie Louie	75
Ronettes – Baby I Love You	89
Simple Minds – Don't You (Forget About Me)	93
Slade – Cum On Feel The Noize	96
Spencer Davis Group – Gimme Some Loving	100
Stray Cats – Rumble In Brighton	106
Ted Nugent – Cat Scratch Fever	121
Tom Petty And The Heartbreakers – Refugee	125
Undertones – Teenage Kicks	129
Yö – Niin Paljon Me Teihin Luotettiin	140
Zombies – She's Not There	154

ALUKSI..

Onkohan oikeilla kirjailijoilla samanlaisia ongelmia luomistyönsä kanssa joihin itse olen törmännyt? Ensimmäisen kirjani esipuheessa taisin uhota jotain siihen suuntaan, että kirjoittaisin näitä Various Artists-kirjoja ainakin 36-osaa kirjahyllyni koristeeksi. Nyt, vuoden taas vanhempana ja asian suhteen viisastuneempana pitää todeta, että ei tule onnistumaan. Realistina olenkin pudottanut tavoitettani hieman ja tällä hetkellä se on kolme kirjaa.

Kävi nimittäin niin, että jo tämän toisen kirjan syntyprosessi johti välillä sellaisiin epätoivon hetkiin, jolloin tuntui, että tämä touhu saa luvan loppua seuraavaan pisteeseen. Jotkut tarinoista ajautuivat sellaisiin umpikujiin, että saattoi mennä kaksikin viikkoa ilman, että niihin ilmestyi ensimmäistäkään lisäriiviä. Tietoisuus siitä mitä suurinpiirtein piti seuraavaksi kertoa oli kyllä tavallisesti jossain määrin olemassa, mutta läheskään aina - eli yleensä - näin ei ollut. Koko prosessin sekavuudesta kertoo myös se, että juurikaan minkäänlaista täysin selvää käsikirjoitusta ei mielessäni ole koskaan ollut kun uutta biisitarinaa olen lähtenyt kuljettamaan.

Otsikko on aloitusvaiheessa selvä. Tottakai. Ilman sitä ei tietäisi edes miten aloittaa. Samoin on selvillä määränpää, eli se juttu, mikä tekee mielestäni kustakin tarinasta kertomisen arvoisen ja mitä lähden kirjoittamalla hakemaan. Mutta se tie mitä pitkin sinne yritän päätyä on joskus tuhannen mutkan mittainen ja joka mutkan takaa saattaa odottaa uusi yllätys. Joskus se yllätys on

pistänyt jo kaiken aiemmin kirjoitetun kirjoituttamaan itsensä uusiksi. Tarina on saattanut silloin jo ensirivien jälkeen lähteä kulkemaan ihan eri suuntaan kuin mihin otsikko sen oli määrännyt matkaavan. Joskus se on johtanut jopa siihenkin, että otsikkoa on pitänyt muuttaa, kun valittu aihe on karannut koko ajan vaan kauemmaksi ja siinä sivussa alkanut hahmottua joksikin ihan muuksi.

Tekstin loputon hierominen alkaa väkisinkin jossain vaiheessa verottaa väsymyksen ohella sekä jäljellä olevia hermoriekaleita että yöunia. Kesken jääneen kirjoitusession jälkeen, illalla nukkumaan mennessä, mielessä pyörivät edelleen pisteet, pilkun paikat, kappalejaot, sanajärjestykset ja kaikki muut äidinkielen tunnilla opetetut asiat ihanassa epäjärjestyksessä. Tarinan kulkukin saattaa olla vielä hiukkasen hakusessa ja sekin pitäisi saada jotenkin sovittua olemassa olevaan faktatietoon ja mahdollisesti vielä oikeaan aikajärjestykseenkin. Nekään eivät aina ole ihan selviä juttuja, kun lähdemateriaalissa törmää joskus ristiriitaiseen tai moniselitteeseen tietoon, mikä saattaa sekoittaa asioita entisestään.

Jos sattuu niin iloisesti käymäänkin, että ratkaisu johonkin ongelmaan yön tunteina löytyykin, niin takuulla se on aamulla jo tyystin unohtunut, eikä ongelma näin ollen ole kadonnut yhtään mihinkään. Sellaista se on. Päivästä tulee taas edellisen kaltainen.

Niin että onkohan oikeilla kirjailijoilla samoja ongelmia? Kyllä heillä on. Ainakin joillain, tiedän sen. Hieman outoja ja poissaoleviahan monet heistäkin ovat. Kuulin juuri viime viikolla kirjailijasta, joka oli oman arvionsa mukaan kirjoittanut kirjansa viisitoista kertaa uudestaan ennen kuin se oli kelvannut kustantajalle. Huh huh! Taidan pysyä näissä omakustanteissa.

Mutta! Kaikesta huolimatta, tässä se nyt kuitenkin on: Various Artists Vol 2. Olkaa hyvät! Skaala on taas laaja, musiikin kirjo sekalainen ja tarinat ehkä vielä sekalaisempia. Toivottavasti se kirjoitusten idea sieltä kuitenkin löytyy, vaikka välillä vähän mutkien kautta mennäänkin. Kaikkien maailman kappaleiden takana kun

kuitenkin on paljon joitain muitakin juttuja kuin vain se pelkkä musiikki. Sen suurimmankin klassikon takanakin saattaa olla vielä suurempi tarina.

AKNESTIK – SUOMIROKKIA

(1998)

Nuoruus on nostalgiaa ja musiikki tuo muistoja mieleen. Siltä pohjalta kultaiselle 80-luvulle palaten Aknestik-yhtyeen Kai Latvalehto (s. 10.8 -67) ja Jukka Takalo (s. 20.6 -67) tekaisivat yhden vuoden 1998 radiohiteistä - Suomirokkia. Radiohitin biisistä teki nimenomaan se, että se alkoi soida radiossa jatkuvasti ja sopi kutakuinkin kaikkien musiikillista keskitietä kulkevien radiokanavien soittolistalle. Ja kyllä sitä soitettiin. Lapsien kohdalla ehkä tämä Teletappien lanseeraama huudahdus "Uudestaan!" vielä toimiikin, mutta että sitä pitää pakkosyöttää vielä aikuisille ihmisillekin. Kertaus on opintojen äiti, niin sanotaan, mutta silti liika on liikaa. Monesti olen työpaikallakin kuullut kirottavan näitä jatkuvasti samoja biisejä soittavia radiokanavia. Vaan silti, jostain ihmeen syystä, nämä samat ihmiset aina vaan radion samalle taajuudelle kääntävät. Jos ehdottaa kanavan vaihtoa, niin ei käy, kun "Täältä tulee parasta musiikkia" sanovat. En ymmärrä.

Suomirokkia-biisin kohdallakin kävi se ihan sama, liialla toistamisella saavutettu juttu, mikä ei varmastikaan ollut sen tarkoitus . Ne kanavat, jotka sitä soittivat, polttivat sinänsä ihan ok biisin samantien loppuun liialla luukuttamisella. Alkuun kappale alkoi ärsyttämään ja jossain vaiheessa se muuttui vain pelkäksi ilmaksi, ohjelmavirraksi. Ne soittolistat, ne soittolistat...

Vaikka kappale väkisin taottiinkin kaikkien suomalaisten kalloon, ei sen vaikutus siltikään ollut ihan levy-yhtiön toivoma. Poko Rekords oli lähes epätoivoisesti ajanut Aknestikia läpi jo neljän

Various Artists Vol 2 jatkaa siitä mihin Vol 1 jäi. Sekalaisia tarinoita satunnaisista kappaleista, niiden tekijöistä ja esittäjistä. Välillä aika kaukaakin historiasta alkua tarinoihin hakien, mutta aina aiheeseen päätyen.

Mukana taas kaikille tuttuja kappaleita. Ehkä joillekin joku vähän tuntemattomampikin, mutta Jokaisen niiden tarinassa on kuitenkin jotain, mikä on tehnyt niiden kertomisesta kertomisen arvoisen.

Monella tutullakin kappaleella saattaa olla hyvinkin yllättävä syntyhistoria. Tämän kirjan jälkeen jotkut niistä voivat aueta lukijalle ihan uudesta näkökulmasta.

Kannattaa lukea itse.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi